

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Køpke Christensen og jeg så ofte er enige om at vi skal huske at sætte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion og lov om erhvervsuddannelser. (Ændring af bidrag, refusionsordning, arbejdsgevirkreds og mobilitetsfremmende ydelser m.v.).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 8/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Anne-Marie Meldgaard (S):**

Stor var glæden i maj 1990, da aftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser var i hus. I modsætning til undervisningsministeren er Socialdemokratiet glad for aftalen på de unges vegne.

Glæden var ret kort. Ministerens fortolkning af aftalen svarede ikke til Socialdemokratiets fortolkning. Desværre er der altid tabere i sådanne tvivlssituationer. I dette tilfælde er det PKU-eleverne, som i alt for lang tid ikke har vidst, om de var købt eller solgt. Det er uanstændigt, at der ikke er reel ligestilling, hvad angår økonomi og indhold af uddannelsen mellem ordinære elever og PKU-elever.

Erhvervslivets kritik af finansieringen af PKU-skolerne resulterede i, at de involverede parter fandt sammen og fik en aftale på det fi-

nansielle område. Aftalen mellem LO og DA har været udgangspunktet for en lang række forhandlinger mellem ministeren og Socialdemokratiet. Disse forhandlinger er endt i dette lovforslag.

Forslaget opfylder ikke kravet om 100 pct. reel ligestilling mellem de ordinære elever og PKU-eleverne, men der er en række væsentlige forbedringer for de uddannelsessøgende.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der oprettes så mange ordinære uddannelsespladser som muligt, men det er lige så vigtigt, at uddannelserne på PKU-skolerne har så meget indhold og er så realistiske, at PKU-eleverne er ligestillede i rækken af arbejdssøgende til faste job efter endt uddannelse.

Det er uheldigt, at der for PKU-eleverne ikke kan oprettes egentlige uddannelsesaftaler, så den juridiske ligestilling bliver en realitet, men vi må hilse velkommen, at der i lovforslaget er en økonomisk ligestilling, så langt som det er lykkedes os at komme med regeringen og arbejdsmarkedets parter, hvad angår befordringsgodtgørelse, mobilitetsfremmende ydelser og bidrag til eksempelvis værktøj og andre goder, som er indeholdt i ordinære uddannelsesaftaler.

I modsætning til ministeren er Socialdemokratiet af den opfattelse, at værkstedsskolerne med et større skolemæssigt element slet ikke er nogen ringe løsning på praktikpladsproblemet. Den store iderigdom og kreativitet, PKU-skolerne fremviser, og den iver, eleverne udviser for aktivt at gå ind i planlægningen og realiseringen af et alsidigt uddannelsesforløb, er imponerende; det hilser vi velkommen.

Vi er overbevist om, at kvaliteten af uddannelsen på værkstedsskolerne vil blive et fornyende og positivt element for erhvervslivet. På den baggrund er Socialdemokratiet indstillet på at følge ministerens anbefaling om en hurtig behandling af lovforslaget og indstiller lovforslaget til vedtagelse.

Pia Christmas-Møller (KF):

Ideen om etablering af praktikpladskompenenserende undervisning er fostret af nød. Det skal vi fra konservativ side heller ikke ved denne lejlighed lægge skjul på.

Bedst var det, om vi kunne få det nødvendige antal lære- og praktikpladser oprettet i det virkelige virksomhedsmiljø. Desværre er det ikke